

רגעים

תערוכת האמנה

אזרחים! לא! לפול ברוח!
אם השפעה פנה, נכבשנו שנית!
לנו יש עיד צבא מהודר ובטוח —
הוציאו אותו לחזית!

ליאוש הגידו — הרף!
גדודינו באים — עוד, עוד!
צועדים חילים בשמלות ערב —
פלוגה,
דום,
עמוד!

ואתה על עיניך, אחי, אל תחוס!
תביט לבמה ותשיש!
עלמות שפאלו — מאה אחוז,
דם ותלב ועסיס!

הה, שמלות המשי, קטיפת הכתר,
צלצל הצמידים הקרירים!
הה, חיוף המהונות הרך, המלטף
את הסוחרים הזעירים!

מביט וסוחר ורוצה להפיץ
את כל רגשותיו בשירה, וכותב:

„אני

החתום משה

מודיע —

אצלי פרוספריטי בלבן”